

**ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ ПРЕДСЕДНИЦЕ КОМИСИЈЕ ЗА ПИСАЊЕ
ИЗВЕШТАЈА НА КОНКУРСУ У ЗВАЊУ ОД ДОЦЕНТА ДО ВАНРЕДНОГ
ПРОФЕСОРА НА КАТЕДРИ ЗА ПОЗОРИШНУ РЕЖИЈУ ФДУ**

Као Председница комисије, издвајам мишљење из следећих разлога:

1. Законски и процедурални разлози:

На два кратка састанка Комисије за припрему Извештаја за предлог за избор у звање дана 15.11. и 25.11.2023. чланови комисије ред. проф. Душан Петровић и проф. емеритус Светозар Рапајић предложили су кандидаткињу Ану Томовић. Од колеге Петровића, накнадно је стигла допуна документације Ане Томовић, после последњег састанка Комисије и то пет дана пред предају извештаја, 29.11.2023. Колеге Петровић и Рапајић предложили су кандидаткињу Ану Томовић тако што су:

- дали само нумеричке оцене за приступна предавања осталих кандидата, без анализе предавања (Ђурђа Тешић оцене 7, 7 и 7, Милан Нешковић 8, 7 и 7 и Анђелка Николић 10, 10 и 10)
- избегли упоредну анализу референци осталих кандидата
- одбили да саслушају моју упоредну анализу референци свих пријављених кандидата (колега Петровић је претходно чуо део моје анализе на састанку Катедре, али на састанцима Комисије није заузео став према томе. Професор Рапајић је одбио изношење упоредне анализе референци свих кандидата, уз аргумент да мишљење катедре нема никакав значај и утицај на Комисију)
- професор Петровић је предложио кандидата за којег је навео да нема референце за избор у звање ванредног професора и предложио да се поново бира у звање доцента, а професор Рапајић се сложио.

Из свега наведеног, није јасно на основу чега су колеге чланови Комисије дошли до заједничког предлога јер ме нису обавестили о аргументацији за писање извештаја о свим пријављеним кандидатима из члана 162. Статута ФДУ.

Као Председници комисије дужност ми је била да о састанцима Комисије водим званичан записник, па су оба члана комисије дала пристанак да се састанци снимају и да се записник састави.

Сматрам нелогичним да се од 4 пријављена кандидата одлуче за кандидата којег нису предложили за напредовање.

Оваквим поступањем повређено је законско право осталих кандидата да на конкурс буду равноправно разматрани, као и моје право и обавеза да изнесем и чујем аргументацију о свим кандидатима.

Такође, остали кандидати стављени су у неравноправан положај пре расписаног конкурса, 19.09.2023, када је кандидаткиња Томовић послала писмо свим члановима Катедре у којем доставља (*цитирам*): „испуњену пријаву за конкурс са свим спорним ставкама, у чему ми је помогла Ректорка универзитета уметности проф. Мирјана Николић“. Помињање Ректорке сматрам притиском на чланове катедре, Шефицу катедре, чланове Комисије, па и Декана, а свакако нарушавањем процедуре конкурса.

На основу члана 118, тачка 8. Статута ФДУ, Катедра је 2015. године усвојила одлуку да већином гласова изрази **мишљење** о кандидатима на сваком конкурсима. На свим конкурсима до сада, а и када је Душан Петровић био Шеф Катедре, и када је Ана Томовић први пут бирана, представници Катедре у Комисији за писање извештаја узимали су у обзир и заступали мишљење Катедре. Овога пута, на наше изненађење, колега Душан Петровић није узео у обзир мишљење Катедре што није етички, јер је мишљење Катедре заступао и на њему инсистирао на свим ранијим конкурсима.

2. Уметнички и педагошки ставови

Провером података из пријавних образаца, установила сам да су 3 пријаве уредно и веродостојно попуњене (кандидата Нешковића, кандидаткиња Николић и Тешић), док пријава Ане Томовић има неколико:

1. нетачних података:

- учешће у раду на акредитацији (претходно на састанку Катедре оспорено, јер је допринос Томовић био краткотрајан, минималан и без остварених резултата, и то у почетној фази наведеног процеса),
- „остварила право на упис у другу годину ДУС“ (нема статус активног студента),
- нетачно тумачење појма „менторство“ и „организација“ (менторство фестивала, организација гостовања...)

- учешће у тиму за израду програма и писање уџбеника за предмет Сценске уметности (учешће је доведено у питање, а Томовић је вратила хонорар)

2. непрецизних података (формулације које су личне процене и претпоставке а не чињенице, односно референце).

Упоредном анализом референци кандидата, јасно је да су се на конкурс пријавила 4, по многим параметрима, квалитетна кандидата.

Кандидаткиња Ђурђа Тешић има велики број (укупно 36) представа у Србији и Републици Српској, наводи учешће у великом броју фестивалских жирија и жирија за глумачке награде, добитница је 1 награде за режију („Љубомир Муци Драшкић“). Истичем да је једина од кандидата режирала целовечерњи филм, режирала две аудио књиге и радила као редитељка кастинга. Тренутно ради као уметничка директорка Народног позоришта Републике Српске у Бањалуци. Наводи две референце у доприносу академској и широј заједници: стручни сарадник на конкурс за сценарио за Гала концерт Радост Европе и организовала је стручно предавање Јержи Гротовски и савремени театар Зоиса Пигадаса у ЦЕНПИ-у.

Као најпрепознатљивије у јавности, истичем представе „Овај ће бити другачији“ Сташе Бајац, Атељеа 212 (2019) и „Госпођицу“ Иве Андрића, Народног позоришта Републике Српске (2022).

Приступно предавање кандидаткиње Ђурђе Тешић било је озбиљно и темељно у познавању теорије моделовања лика, савремено у отварању важних етичких питања о процесу рада са глумцима, интересантно у примерима из личне праксе, али у методу презентације преовладало је читање. Приступно предавање кандидаткиње Тешић оцењено је просечном оценом **7,00** (Ивана Вујић, Душан Петровић, Светозар Рапајић – 7, 7, 7).

Кандидаткиња Ана Томовић има довољан број (6) уметничких референци од прошлог избора у звање. У својој уметничкој каријери наводи укупно 27 представа, 4 награде за режију (Годишњу награду Београдског драмског позоришта, Годишњу награду Малог позоришта „Душко Радовић“, награду на Арт Трема Фесту у Руми и Специјалну награду на Јоакимфесту у Крагујевцу) и награде за представе и сараднике, учешће у жиријима, уредништва програма јавних читања, два менторства на Мастер студијама и високу оцену студената: 4,99. Као сарадњу са међународним институцијама наводи радионички рад на

Међународној летњој школи УУ на Академији уметности у Бања Луци, а у доприносу академској и широј заједници наводи 6 референци (уредница програма „Паробродске приче“, чланица Уметничког већа БДП, чланица Управног одбора Народног позоришта, чланица Аситежа и УДУС-а и председница НВО „In Stage“).

Као најпрепознатљивије у јавности, истичем представе „Брод за лутке“ Милене Марковић, Српског народног позоришта у Новом Саду (2008) и „Мајка Храброст и њена деца“ Бертолта Брехта, Народног позоришта у Београду (2014).

Од прошлог избора у звање у записницима са седница Катедре може да се види да већину задатака које је добила од Катедре није извршила. Томовић се није појављивала на првим састанцима (обуке) за Акредитацију, у распону од 6 месеци, а да о томе није обавестила Катедру. Доценткиња Томовић је касније замењена у процесу Акредитације и то стручном сарадником која се, без фазе обуке, успешно и брзо укључила у процес Акредитације.

Томовић је иницирала и пројекат „Нови гласови“ као сарадњу ФДУ и БДП за који се пријавила да буде менторка. Када су студенти режије пријавили Катедри проблеме у процесу, проблеми су решени тако што је ФДУ потпуно искључен из пројекта, што су критичари приметили у критикама пројекта. Пројекат је делимично окончан, а један студент Позоришне режије је напустио пројекат.

Након првог неуспелог мастер менторства Невени Мијатовић, друго, обновљено менторство је доведено у питање због пропуста у процедури.

Спорно је и учешће Ане Томовић у тиму за израду програма за предмет Сценске уметности за средње школе. Катедра је накнадно сазнала да је Томовић вратила хонорар јер није учествовала у раду, а да о томе није обавестила Катедру нити делегирала другог представника са катедре за тај ангажман.

Сва три изборна услова за ванредног професора (стручно професионални допринос, допринос академској и широј заједници и сарадња са другим високошколским установама односно институцијама културе) и два обавезна услова (искуство у педагошком раду позитивно оцењено од високошколске установе и менторства) су доведена у питање на састанцима Катедре, па бих се вероватно и ја сложила са члановима Комисије да Ана Томовић нема довољан број услова за ванредног професора.

Али и за поновни избор у звање доцента видим спорне елементе за сва 3 изборна услова, иако, понављам, колеге о томе нису желеле да разговарају.

Милан Нешковић, као најмлађи кандидат има импресиван број релевантних представа у најзначајнијим позориштима Србије (укупно 24 одличне представе), од чега две у иностранству (Први руски театар „Федор Волков“ у Јарослављу, Русија и Гледалишче „Тартини“ у Пирану, Словенија), 5 значајних награда за режију (на 68. Стеријиним позорју у Новом Саду, 71. Фестивалу професионалних позоришта Војводине у Зрењанину, 59. Фестивалу професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ у Зајечару, 54. Фестивалу професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ у Пироту и награда „Љубомир Муци Драшкић“) и бројне награде за сараднике, богато педагошко искуство (у области Глуме на Академији уметности у Београду) и високо оцењен рад са студентима (просечна оцена: 4,83). Нарочито истичем три веома значајне сарадње са међународним институцијама: са Националном филмском школом у Лођу (Пољска), Академијом Ди Брера у Милану (Италија) и Државном позоришном академијом у Јарослављу (Русија). Селектор је и уметнички директор Позоришног фестивала Кустендорф, креативни директор Међународног филмског фестивала Кустендорф и водио је разговоре са великим бројем светских уметника на истом фестивалу.

Као најпрепознатљивије у јавности, истичем представе „Бела кафа“ Александра Поповића, Народног позоришта у Београду (2015.) и „Кус петлић“ Александра Поповића, Народног позоришта Суботица (2021).

Приступно предавање Милана Нешковића било је надахнуто, духовито и темељно, веома позоришно активно, ангажовано и занимљиво, са одличним примерима из више медија. Очигледно је кандидатово велико искуство у позоришној пракси и педагогији. Приступно предавање овог кандидата одликовала је пластика моделовања личне карте лика. Оцењено је просечном оценом 7,33 (Ивана Вујић, Душан Петровић и Светозар Рапајић – 8, 7, 7).

Анђелка Николић наводи највећи број представа, укупно 41 (посебно истичем рад у позориштима у Словенији и Италији: Прешерново гледалишче Крањ, Гледалишче Копер и ХНК Ријека - талијанска драма, Словенско људско гледалишче Цеље, Гледалишче Глеј Љубљана и Словенско стално гледалишче Трст). Једини је кандидат са два завршена факултета и студенткиња је докторских уметничких студија. Наводи највећи број разноврсних усавршавања у земљи и иностранству (Хрватска, Словенија, Немачка, Италија, Француска, Холандија, Белгија). У обрасцу наводи укупно 7 награда за режију (на: Стеријиним позорју, Вршачкој позоришној јесени, Фестивалу првоизведених представа у Алексинцу, Фестивалу професионалних позоришта Србије у Краљеву, Фестивалу Звездариште, Фестивалу независних позоришних

продукција у Крагујевцу, Годишњу награду за режију Малог позоришта „Душко Радовић“), бројне научне радове и сарадње на научним пројектима (везаним за позоришну праксу). Била је уметничка директорка Народног позоришта „Тоша Јовановић“ у Зрењанину. Једина наводи преводе драмских дела са француског језика (изведене у Југословенском драмском позоришту и Српском народном позоришту у Новом Саду), бројна чланства у жиријима на престижним фестивалима у земљи и иностранству. Наводи највећи број разноврсних референци у доприносу академској и широј заједници (укупно 9 сарадњи са: Центром за промоцију науке, Стеријиним позорјем, Јавним складом за културне дејавности Републике Словеније, Заводом СеВеДа из Љубљане, Асситеж центром Србија, члан УО Народног позоришта у Београду, чланица регионалне комисије Еуродрама, чланица и суоснивачица Уметничке групе Хоп.Ла!, сарадњу са Француским институтом у Београду и са Културним друштвом Интеграли и АГРФТ-ом, Љубљана), као и највећу сарадњу са другим високошколским установама и институцијама културе (укупно 5 сарадњи са: Стеријиним позорјем, Аситежом, Француским институтом, Битеф полифонијом и Јавним складом Словеније).

Као најпрепознатљивије у јавности, истичем представе „Радници умиру певајући“ Олге Димитријевић, Хартефакт фонда и Битеф театра (2011) и „Негри, или Љубов ко сочеловеком својим“ Јоакима Вујића, Књажевско-српског театра из Крагујевца (2019).

Пристапно предавање Анђелке Николић било је мултимедијално припремљено, веома оригинално, аутентично и жанровски богато и јако подстицајно за гледаоце тј. студенте и Комисију. У њеном предавању се долазило до развоја мишљења код слушаоца, кроз постављање питања, што је суштина подучавања. Приступно предавање кандидаткиње оцењено је просечном оценом **10,00** (Ивана Вујић, Светозар Рапајић, Душан Петровић – 10, 10, 10).

Од ова четири одлична кандидата, а после анализе свих референци издвојили су се **Милан Нешковић** и **Анђелка Николић**, својим изузетним референцама и досадашњим уметничким радом. Између ово двоје изврских кандидата, у нијансама је пресудило пристапно предавање Анђелке Николић у којем је по оценама Комисије и по мишљењу већине чланова Катедре показала: аутентичност, савременост, креативност и интеракцију са студентима.

Са жаљењем констатујем да, иако су јој чланови Катедре више пута предлагали да одржи приступно предавање управо због проблема са референцама везаним за рад на Факултету, Ана Томовић то није прихватила.

На седници Катедре одржаној 14.11.2023, после приступних предавања и разматрања референци свих кандидата, Катедра је већином гласова изнела мишљење по коме би кандидаткињу Анђелку Николић требало предложити за избор у звање доцента.

Из уметничких и педагошких разлога, у односу на укупне референце, али и у односу на потребе Катедре у наредном периоду, предложила бих кандидаткињу **Анђелку Николић**, за избор у звање доцента.

Ивана Вујић Коминац, ред. проф.
Председница Комисије

У Београду, 04.12.2023.